

DS Cimrman Revival, Sivice

Vyšetřování ztráty třídní knihy

Prvním soutěžním představením v programu obnovené regionální divadelní přehlídky v Boleradicích Mrštíkovo divadelní jaro byla inscenace Vyšetřování ztráty třídní knihy autorů Z. Svěráka a L. Smoljaka. Na přehlídku ji přivezl soubor ze Sivice a jedná se o kolektiv, který se už osmnáct let programově věnuje studování her z produkce Divadla Jára Cimrmana, českého to fenoménu posledních padesáti let. Na kontě jich má od roku 2002 celkem patnáct, zbývá a tak mají splněno, pokud Cimrmani nenapíší ještě nějaký nový kousek.

Soutěžní představení jsme zhlédli v Kulturním centru v Hustopečích, tam přehlídka začínala. A divadlo bylo téměř vyprodáno. Hrát totiž dneska jakoukoli cimrmanovskou hru je sázka na jistotu. A to i v případě, že se jedná o amatérský soubor, který jen napodobuje originál. Co je to za zázrak, že i revivalové soubory naplní hlediště. Je to především neopakovatelný humor všech cimrmanovských her, který je intelektuální a zároveň plebejský, humor drsně recesistní a současně naivisticky laskavý, který má kořeny někde u Švejka, Našich furiantů, Voskovce a Wericha, Suchého a Šlitra, Horníčka. A potom je to forma jakéhosi „divadla nedivadla“. Záměrně neumělá až diletantská forma činohry, která působí na diváka očistně. Neboť takoví jsme, chceme být světoví, ale zlé okolnosti mohou za to, že toho většinou nedosáhneme. Proto jsou nám pseudovědecká pojednání i fiktivní dramatická produkce Jára Cimrmana tak blízké. Smějeme se zároveň sobě i těm druhým. A tomu rozumí snad celý národ.

Takže každý soubor, který se pustí do inscenování her Divadla Jára Cimrmana a pietně se pokusí o co nejpřesnější nápodobu, potlačí vlastní ambice, včetně vědomí, z čeho všeho a jak tento fenomén vznikl, přesto dosáhne téměř vždy jistého úspěchu. A to se podařilo i souboru ze Sivice. Má ve svém středu neopakovatelné lidské typy, které se léty sžily s jevištěm, mají smysl pro vtip a jeho časování, ctí partnera, mluví slušně a srozumitelně. Umí se dobře dívat, aby správně zachytily originály. A hlavně všechno dělají tak, aby pobavily sebe i diváky. Takže fajn, ale co bude dál? Pokusí se soubor vstoupit do téže řeky podruhé, nebo vymyslí autorské divadlo ve stylu a formě Cimrmanů, či zakusí něco z činoherního repertoáru dramatické literatury? Ať tak či onak, už se těším na další setkání s tímto sice genderově nevyváženým, přesto sympatickým kolektivem.

Jaroslav Kodeš